

2024/0084

«Vergeet de
mooie dagen
niet!
Als de horizon,
zover je kunt
kijken, donker
blijft».

«Zie, ik heb uw naam gegrift
in de palm van mijn handen.» (Jesaja, 49, 15)

Laten we vol genegenheid en dankbaarheid
het leven gedenken van

de heer Emiel MAHIEU

echtgenoot van mevrouw Jeannine GODICHAUX

geboren te Oostende op 20 september 1926 en god-
vruchtig overleden in het A.Z. te Gent op 14 februari
1980, gesterkt door de H. Sakramenten van de
zieken.

Zeeloods

Mevrouw Emiel MAHIEU-GODICHAUX,
Jongeheer Stephane MAHIEU,
Jongeheer Marc MAHIEU,
Mejuffrouw Sophie MAHIEU,

De families MAHIEU, GODICHAUX,
JONCKHEERE en GILLESSEN.

danken U voor de troostgevende blijken
van christelijke deelneming
en voor uw gebed.

begrafenisdienst g. soete
drukkerij matthys pvba - knokke-heist

Nu een goed mens plots en veel te vroeg van ons
heen is gegaan, voelen wij de pijn van het afscheid
in ons hart. Toch willen wij door onze tranen heen
God dankbaar zijn om alles wat de dierbare overle-
dene als echtgenote, als vader en als vriend voor
ons betekend heeft.

Hij hield heel veel van zijn vrouw en kinderen, van
zijn vrienden, van allen die hem omringden. Daarin
beleefde hij tenvolle zijn christen-zijn.

Hij mag uw met de eenvoud van al wat echt is,
bidden met de psalmist :

«Ik dank de Heer die mij altijd geleid heeft.

Hij spreekt ook des nachts in mijn hart.

Daarom ben ik vrolijk en blij van geest,
daarom kan ik rustig gaan slapen.» (Psalm 16)

Barmhartige God, neem vader nu voor altijd op in
uw eindeloze liefde !

C'est avec affection et gratitude que nous nous
souviendrons de la vie d'Emiel Mahieu. Il nous était
très cher parcequ'il ne vivait que pour les autres :
son épouse, ses enfants, ses amis. Il possédait l'art
ed vivre :

- une vie simple, inaperçue de préférence
au milieu des siens,
- accueillant et souriant à tous,
- travaillant et souffrant en silence,
- mari et père dévoué.

Le cher défunt pratiquant tant de vertus, était mûr
pour le ciel. Le Dieu de bonté l'a appelé auprès de
Lui afin de lui donner la récompense d'une vie
éternelle, où il n'y aura plus ni mort, ni deuil, ni
cri, ni souffrance.

Dorénavant il sait prier dans toute la simplicité de
son cœur avec le psalmiste :

«Car Tu ne m'abandonnes pas aux enfers, Seigneur,

Tu ne laisses pas ton fidèle voir la fosse.

Tu me fais connaître la route de la vie ;

la joie abonde près de ta face,

à ta droite, les délices éternelles.» (Ps. 16)